

కన్నాది పాపపుడి సూరి

రాజును అదిద్దో చూశాను. అతను నా బాల్యస్మితము. ఓ చిన్న కారణంవల్ల నాతో తెగతెంపులు చేసుకున్నాడు. మేమిద్దరం ఎన్నోసార్లు ఎదురుపడ్డాం! రాజు కావాలని చూడవల్లు వలించేవాడు. నాలో వివేకం వానలేదు. కుర్రతనం అని పర్జుకుపోయాను. ఈరోజు అతను ఆ వ్యక్తితో తిరగడం నాకు కంపనం పుట్టించింది.

ఆ వ్యక్తితో నాకు చిరకాల పరిచయం లేదు. కొన్ని గంటల్లో ఆ వ్యక్తి ఎంత నిక్కచ్చిడో, బాధ్యతారహితమో, అతని చరిత్ర కూలంకషంగా తెల్లబోయింది. అతను దొంగకాదు. నస్తువుల్ని దొంగిలించడు, జీవితాల్ని దోచుకుంటాడు. పొంతకుడు అనలేకాదు - ప్రాణాల్ని తీయడు - వాటితో ఆడుకుంటాడు.

స్నేహం చేసినట్లు వలించి చుట్టూ సాలెగూడు అల్లుతాడు.

రాజును అతనినుండి కాపాడాలి! నా మీద క్షణం రాజు తెగిన గాలిపలం అయిపోయాడు.

రాజు తంజా అలోచనలు విద్రుమదూరం చేశాడు.

మద్రాసు పోయే రైలు! అఫ్ సీజన్ అవడం మూలాన రమ్మ లేదు. ఫస్ట్ క్లాస్ కూపేలో మేమిద్దరమే!

సీటులో సర్దుకుంటూ ఆమెను చూశాను! ఒంటరిగా ప్రయాణం చేస్తోన్న స్త్రీలో వుండే బెరుకు, భయం ఏకాకాన కన్పించలేదు.

మోడర్న్ లేడీయేమో పమిటను గాలికి ఒదిలేసి చిప్స్ తింటూ, కాలు విర్రకట్టంగా డింపుతో వారపత్రిక చదువుకుంటోంది.

ఆమె ప్రవర్తన విచిత్రంగా వుంది. సంపన్న కుటుంబానికి చెంది స్వాతంత్ర్యం ముసుగులో నీలి నియమాలు పట్టించుకోని ఆడదిలా కన్పించింది. పరాయి మగాళ్ళి మాసి పడేసడే పమిటను సర్దుకునే స్త్రీ బహుజనైన సిగ్గు, బిడియం ఆమెలో మచ్చుకు లేవు.

సల్పటి శరీరం! ఒడ్డుకు తగిన పాడుగు. చక్కటి ముఖారవిందం. చీరోయిల్లకు తీసిపోదు. మొత్తానికి అందగత్తె!

నా స్థానంలో మరొకడుంటే ఆమె వెలిచేష్టలకు తప్పయ్యుడై, దాసోపాం అనేవాడు. ఆ బాహ్యసౌందర్యాన్ని చూసి నేను చలించలేదు.

ఆమె నాతో మాటలు కలపడానికి ప్రయత్నించింది.

నా ముక్కుపరి జవాబులు ఆమె అపోన్ని దెబ్బతీశాయి. మొహం మాడ్చుకుంది. అప్పుడప్పుడు నా వైఖరి చూస్తూనే వుంది.

వెంటనే కూపేను మార్చేయాలి అనుకున్నాను.

మనసు అనే రిమోట్ కంట్రోలు పనిచేసింది. టి.టి.ఇ ప్రత్యక్షమయ్యాడు! ఈ సాటికి పదిసార్లు వచ్చాడు. ఎందుకు వస్తున్నాడో గ్రహించలేని పసివాడిని కాదు

అందమైన ఆడది. దానికితోడు కన్పించు! అయస్కాంతపు అకర్షణలో పడిపోయాడు. ఆ ప్రభావంతో పరిసరాలు మర్చి వెకిలిగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు.

కూల్ డింక్లు, జన్ ఫ్రీవీలు, ప్రతికలు కంపిగరుడసిన జరిగిపోతోంది.

పకపకలు - వికవికలు - ఒక్కొక్కరు నాటేసుకోవడమే మిగిలిపోయింది అనిపించింది నాకు.

టి.టి.ఇ అందగాడు!

ద్యూటీలో అలాంటి కేసుల్ని ఎన్నిటిని చూశాడో, అతను పరిస్థితిని సామ్యుచేసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. నేటిప్పుడు వారి పరదాకి అడ్డుగా నిలిచాను.

నేను అడగవల్సిన అవసరం రాలేదు. టి.టి.ఇ ద్వారా ఆమె అడిగింది. నేను మరో కూపేలోకి వెళ్తుంటే ఆమె హేళనగా వచ్చింది. నేనుమాత్రం అక్షయపెట్టలేదు.

ఆ కూపేలో నేనొక్కడినే! ఆమెగురించి పూర్తిగా మర్చి విద్రుమయాను.

రాతి లాయ్ లెటికు వెళ్తుంటే ఆమె కూపేనుంచి గునగునలునిపించాయి.

'ఎంతకు తెలిసింది?' ఫిక్కారం కలిగింది. తిరిగి వస్తుంటే ఆమె కూపే తలుపు తెరుచుకుంది. నీలికాంతిలో ఆ వ్యక్తిని గుర్తుపట్టగలిగాను. టి.టి.ఇ!

నన్ను చూసి గతుక్కుమని పడవడిగా నడిచివెళ్లిపోయాడు. విస్మయ వాసన గుప్పుమంది.

మద్రాసులో ఆమె ఫిక్కారపు చూపులు చాలారోజులు నన్ను వెంటాడాయి.

అఫ్ సీజన్ డయర్ చేశాను. చాలాసేపటికి ఫోన్ ఎత్తారు.

"రాజు స్పీకింగ్" అవతలనుంచి వినపడింది.

"నేను..."

"నువ్వు!" రాజు కంఠంలో అలక్ష్యం!

మా అనిపించి ఎందుకో చెప్పలేకపోయాను.

"అదంతా నీకవసరం! నీ హితవుకోరేవాణ్ణి. చెప్పినమాట నిను"

"ఒక మనిషి చెడ్డవాడు అని చెప్పినప్పుడు ఆదారాలు చూపాలి. అవి నీవద్ద లేవు. నీతో స్నేహం మానేశానని ఈ వ్యక్తి అంటున్న మాటలు"

"రాజూ! నీ స్నేహంకోసం వెంపర్లడడంలేదు. నిష్కారంగా వూలిలోకి దిగుతున్నావు. తర్వాత నీ ఇష్టం"

"అతనిలాంటివాడో నాకు తెల్పి! ప్రాణమిస్తాడు. మంచి కళాభిరుచి వున్నాడు. జీవితాన్ని ఆధ్యయనం చేసినవాడు"

"కళారసీకుడుకూడాను" వ్యంగ్యంగా అన్నాను.

"ఇంతటితో ఈ సంభాషణ ఆపేద్దాం..." అనేసి డిస్కంవైట్ చేశాడు.

ఇక రాజుకు వచ్చివెళ్ళడం అవసరమనిపించింది.

ఇంట్లో రాతి భోజనాంబద్ధ రాజు ప్రసక్తి వచ్చింది.

నా భార్య ఇండించింది. "అతనిగురించి చెప్పకండి. అతను అవకాశవాది. తన పబ్లింగు గడుపుకునేవరకు మనమీదపడి తిన్నాడు. పెళ్లిచూపులకు రాలేదని మీతో తెగతెంపులు చేసుకున్నాడు. పెళ్లికి పిలవలేదు. కనీసం వభ్యతకొరకు మొగుడూ పెళ్లిఅర్హుడూ రాలేదు. నాలాగా పనుయం, సందర్భం లేకుండా పండి వారిస్తే తివడంకాదు. తనభార్యనేతకూడా చేయించాలి. భార్య కందిపోతుంది మరి! అందుకే తెలివిగా తప్పుకున్నాడు. మీరూ మీ స్నేహం వాకొద్దు మొర్రో అంటుంటే వెనక పడతారేమిటి? ఆ వ్యక్తి రాజుకి నచ్చాడు. మీకెందుకు దుగ్గ?"

"నిమిటా మాటలు! రాజు పెళ్లిని తగులుకుంటాడవికాదు నా అభిప్రాయం

రకు రాకూడదనే అనుకుందాం..."

"నీవన్నదీ నిజమే!" చేయి కడుక్కుందుకు లేవాను.

నా భార్య హితోపదేశం పనిచేసింది. వారిద్దరు వాలుగైదుసార్లు మళ్ళీ కనిపించారు.

ఒకసారి సినిమాహాల్లో... మరోసారి బార్లో... ఇంకోసారి మరో యునెటితో...

నా మనసు మూలిగింది. చక్కపాడి కూడా అలనాలులేని రాజు ఎంతకు దిగజారిపోయాడు.

నాకెప్పుడు ఎదురైనా ఆ వ్యక్తి వచ్చేపు అదోలా చూసేవాడు. నన్ను గుర్తుపట్టాడో, లేక గుర్తుపట్టేందుకు ప్రయత్నమే తెలిదు.

మర్నాడు ఆఫీసులో ఫోన్ మోగింది.

ఫోన్ ఎత్తాను. రాజు గొంతు వినిపించింది.

"నిమిటి మహాశయా! నిమిటిమధ్య సూక్తిముక్తావలి మానేశావు..." గొంతులో వెలుకారం!

"ఎవరి భర్తన నారు పోతారని..." కసిగా జవాబిచ్చాను.

"నిపులాంటి నిజం తెలిసింది! ఎవే గుండె ద్రైర్యం వుందా?"

"ఎవరిగురించి?"

"నీగురించే..."

"నాగురించి నీనుంచి తెలుసుకునే విజాలు వినవల్సిన అవసరం, అగత్యం నాకు లేదు..."

ఫోన్ పెట్టెయూలెన్చించింది. "అంతకంటే వినునగలవులే! రైల్వే నీ ప్రేమలీలు - రాపక్రీడలు అప్పి తెలిసాయిలో! నిమిటో అనుకున్నాను! అదో! రసికుడి వై!"

"రాజూ..." నన్ను నేను కంట్రోల్ చేసుకోలేకపోయాను.

"అరవకు! నిజం చేదుగా వుంటుంది. నీ గుట్టు బయటపడుతుందనేగా అతనితో తిరగవద్దని మొత్తుకున్నావు. వానకింద నీరులాంటి నీకన్నా, వరదలాంటి అతనే నయం! మళ్ళీ నా జోలికి రాకు. టేక్ కేర్..." డిస్కంవైట్ అయింది.

నేను స్థాణువైపోయాను. నా బెడద తప్పించుకునేందుకు తెలివిగా నామీదే తిప్పికొట్టాడు ఆ వ్యక్తి!

దొంగ దాడి చేశాడు. కత్తితో పాడవలేదు. వార్నింగిచ్చి పదిలేశాడు.

ఆ వ్యక్తి తెలివిగా రెండు సాలెగూళ్లను అల్లి ఒకదాంట్లో నన్ను వెట్టి, రెండోదాంట్లోకి రాజును తోస్తున్నాడు.

జరిగినది నా భార్యకు చెప్పలేకపోయాను. బాల్యస్నేహితుడు రాజును నమ్మివచ్చాడు స్త్రీగా ఆమె నమ్మడనే ఆస్కారం లేదు.

రాజును పూర్తిగా మరచిపోతున్న తరుణంలో నా భార్య బాంబు పేల్చింది. రాజు భార్యను మరో వ్యక్తితో సినిమాహాల్లో చూసిందట!

పులి పంజా విసిరింది. రాజుకిసంగతి తెలిస్తే భరించగలదా? మరోరోజు నా భార్య విచిత్రంగా మాట్లాడింది.

"నినుండీ! మీరు రాజు పెళ్లిచూపులకు వెళ్ళండవలసిందేమో!"

"ఓరిపోన్ చేశానంటాడు. వెయిట్ చేశానంటాడు. నాకు మెసేజ్ అందలేదు మొర్రో అంటే వివలేదు. అలిగి దూరం అయిపోయాడు. అయినా ఎందుకూ అడిగావు?"

"మీరు వెళ్ళంటే ఆ పెళ్లి అగుండేదేమో! తిరుగుకోతు - అతని మెడకు గుదిబండ అయిందేడికాదు"

"ఈ నిమోరెండుకు? ఆ గొడవ వదిలెయ్య" అన్నాను.

రాజు కళాభవనంలో ఎవరిదో పందో

విచిత్రాల్ని వదలకూ!

రసజ్ఞులతో కిటికీలులాడుతోంది. విచిత్రాడుడిపేరు 'ఆర్తి'

ఆ విచిత్రాలు చూస్తుంటే అతను స్త్రీమీద అధ్యయనం చేసి బాసినన పట్టినట్లు కనపడుతున్నాడు. ఒక్కో చిత్రంలో ఒక్కోవిధంగా స్త్రీ ఎనాటమీని బహిరంగపరిచాడు. స్త్రీ పినలైన అందాలు ఏ మూల దాగుంటాయో విశితంగా నిమోన్యతలతో చూసాడు.

నా భార్యకైతే ఆ విచిత్రాలు వచ్చలేదు. వెళ్లిపోదామని, తొందరపెట్టింది.

అందర్నీ తోసుకుంటూ ముందుకు వెళ్ళాను. ఆమె ఒకచిత్రంవద్ద అగిపోయింది. తదేకంగా చూస్తోంది. అదే చివరిచిత్రం!

నేను చూశాను... నా గుండె ఆదిరింది! రైల్వే తారవనద్ద స్త్రీ! అంటే ఈ చిత్రాడు...? నేను మరింక ఆలోచించలేకపోయాను.

"నినుండీ! రాజు భార్య చిత్రమండీ ఇది" అనేసి ముందుకు వడిచింది మా ఆవిడ.

నా పక్కలో బాంబు పేలినట్లు అదిరిపోయాను. తేరుకుని ఆమెను అనుసరించాను.

నేను కారువద్దకు వెళ్ళాంటే ఆ వ్యక్తి నావద్దకు వచ్చి "నా చిత్రాలు వచ్చాయనుకుంటాను" అంటూ చేయి చాపాడు. నేను పురుగును చూడవల్లు అతన్ని విదిలించుకుని కారెక్కాను.

మర్నాడు మూడో బాగోలేదు. ఒకటి చిత్రం చూపించి, వీ ప్రెండేకు రైల్వే తారవనదిన స్త్రీ అని చెప్తే! రాజు వచ్చేం అనుకుంటాడు? నేను ఎవరో ఊబిలో కూరుకుపోయాను. 'నేను స్నోబి' అని రాజుకు ఎలా తెలుస్తుంది? రాజు భ్రమపడుతున్నట్లు నాకు రైల్వే తారవనద్ద స్త్రీ అతని భార్య అని తెలియకపోతే అదే పదివేలు.

ఇంతలో సెక్రటరీ ఫోను. నాకేదో గ్లో పాకెట్ ఇచ్చి వెళ్లారట ఎవరో! లోపలకు తీసుకురమ్మన్నాను.

చక్కగా అలంకరించడదిన గ్లో పాకెట్ అది. దానిక గుచ్చిన కార్డు చూశాను. 'అభినందనలతో - ఆర్తి' అని వ్రాసుంది

నా రక్తం వేగంగా ప్రయాణించింది.

రాతి ఎగ్జిబిషన్లో చూసిన రాజు భార్య చిత్రం! దీన్ని సంపదంలో అతని ఉద్దేశం! చిత్రం వెనక అంటించిన స్లిప్ చదివాను!

"డియర్ ఋష్యశృంగా!

నేనొక ఉన్నాదిని. స్త్రీచిచ్చిగలవాడిని. అందుకే ఈ నాలుకం! ఈ చిత్రాన్ని వేసి చాలా నిక్క అయింది. ఎప్పుడూ ఎక్కడా ప్రదర్శించలేదవు. మీరు రావడంచూసి ఆదరాభాదరా చివర్లో పెట్టాను. ఈ చిత్రాన్ని చూసి మధ్య మనశ్శాంతి కోల్పోతానని తెలుసు! నిమ్మ నా దారిలోంచి తప్పించాలంటే ఇదోకటే మార్గం! ఇప్పుడు నా మార్గం సులభమైంది. ఈ చిత్రంతోనాకు పనిలేదు. దీన్ని నీకు ఉడతాభక్షిగా సమర్పించుకుంటున్నాను. ఆ నన్నుచిత్రాన్ని చూసి! ఆనందిస్తావో, ఏడుస్తావో నాకవసరం! కై"

నీరసంగా కుర్చీలోకి వాలిపోయాను. ఆ చిత్రాన్ని మళ్ళీ అలాగే ప్యాక్ చేశాను.

దొంగదాడిచేసి భౌతికంగా గాయం చేయలేదు. మానసికంగా గాయంచేసి పారిపోయాడు. మందులేని గాయం!

ఇంటికి వెళ్ళాక ఆ చిత్రాన్ని నా భార్యకు తెలియకుండా ధ్వంసం చేయడానికి నిర్ణయించుకున్నాను.

"అవును వేవే! నిన్న అదిద్దో చూశాను నిమ్మ"

"అందులో కొత్త ఏముంది? ఎంత వద్దనుకున్నా, ఒకరికొకరు ఎదురుపడుతూనే వున్నాం!"

"ఎవరు వద్దనుకుంటున్నా. నువ్వు? నేనా?"

"ఆ ప్రశ్న ఇప్పుడు అప్రస్తుతం! చెప్పు ఎందుకు ఫోను చేశావు?"

"ఎవరతను - అదే నీతో తిరుగుతున్నాను"

"నీలాంటి స్నేహితుడు"

"వాలంటీవరైలే నీకు ఫోన్ చేయవలసిన అవసరం నాకు లేదు. అతను మంచివాడుకాదు"

"నీకెలా తెలుసు?"

ఆ ఎదురుప్రశ్నకు సమాధానం ఎలా చెప్పాలో తెలిలేదు. రైల్వే జరిగింది చెప్తా

- అతనితో స్నేహం పాముతో చెలిమి..."

రైల్వే జరిగిన సంఘటన నా భార్యకు చెప్పలేదు. అయినా ఆ వ్యక్తి ఇలాంటివాడని యాదృచ్ఛికంగా గ్రహించింది.

"చూడండి. మీరు పెళ్లిచూపులకు వెళ్ళకపోవడం - అతను పెళ్లిచూపులకు దూరంగా వెళ్ళడం అతని భర్త! రాజు భార్య అందగత్తె! 'భార్య రూపనతి శ్రమ:' అతను అదుపులో వుంచకపోతే.."

"నీవెప్పుడు చూశావు? అంత అందగత్తె!"

"మొన్న మార్కెట్లో ఇద్దర్నీ చూశాను. అందగత్తెకాదు. గోరోపవంకూడా ఎక్కవే. నన్ను చూసి చూడవల్లువలించారు. అదదాన్ని అదుపులో పెట్టలేని మగాడ్ని అనుమర్చుడు అంటారు. అంత